

debatt

Barn med redusert hørsel trenger tilrettelegging

HUNSTAD SKOLE

Av Rune Eng,
leder Hunstad foreldrelag
for hørselshemmede

BUDSJETTET FOR Hunstad skole er kraftig redusert og foreldrene frykter at det pedagogiske tilbudet barna får vil bli langt dårligere enn i dag. Det er vanskelig for utenforstående å forstå problemet barn med redusert hørsel møter i hverdagen.

Et typisk utsagn fra omgivelsene og familie er: «Ja, men hun snakker jo så bra!» eller i motsatt tilfelle: «Han er veldig vanskelig å forstå!» Man snur altså hele problemstillingen mot seg selv og sin egen mulighet for å oppfatte hva barnet sier. Men det er ikke talen som er hovedproblemet, men hørselen.

MANGE KJENNER situasjonen med en eldre slektning som bruker

høreapparat, som sitter i familiebesøket og febrilsk prøver å følge med i en samtale som hopper fra person til person og gjerne flere samtaler foregår samtidig.

Lett tunghørte barn eller barn med såkalt CI (Cochleaimplantat) fungerer ofte flott i samtale med en person der bakgrunnsstøyen er fraværende. Straks det kommer til bakgrunnsstøy eller samtalen hopper, blir det problemer. Dette ser vi også ved hørselsmålinger der et barn som oppfatter over 90% under gode forhold, faller ned til 20% når det kommer inn forstyrrelser.

BARN SOM GÅR integrert i hjemmeskolen blir veldig avhengige av at det lokale fungerer. Vanligvis har ikke en mindre kommune som plutselig får ansvar for å undervise et barn med redusert hørsel noen kompetanse på dette området. Slik kompetansen må bygges opp. Den første kampen foreldre-

ne må ta, er å få kommunen til å forstå at dette er viktig, og at barnet har rett til tilpasset undervisning. Da blir de møtt med kommuneøkonomien og «hvis ditt barn får ressurser, må disse tas fra andre».

Enkelte kommuner gjør en kjempejobb, men selv om de legger forholdene til rette med gode lydforhold og tegnspråkkyndig lærer, blir hele opplegget gjerne hengende på én eller et par personer.

MAN KAN TROSS ALT ikke stille krav til en pedagog med den nødvendige kompetansen at han eller hun ikke skal bli syk, ikke skal få barn eller rett og slett ønske å jobbe med andre oppgaver. Når slike ting skjer, faller mye av tilbudet til eleven i hjemmeskolen sammen.

Vi ser også at mange elever velger å søke seg til Hunstad når de kommer opp i tenårene og lek og

fotball i større grad erstattes av samtaler og andre interesser. På en skole som Hunstad kan elevene kommunisere naturlig og de tekniske forholdene er alltid tilrettelagt.

NÅ SIER JEG IKKE at alle barna i vanlig skole har behov for en slik løsning, men det som overrasker litt er at barn som tilsynelatende fungerer fint i mange år likevel velger de såkalte «døveskolene» etter hvert. Da kan det kanskje hende at de har vært «hengt opp etter ørene» litt for lenge.

Jeg mener også det er viktig at skolen kan tilby lærere i Ulvik eller på Voss opplæring i å undervise hørselshemmede barn og å se tegnspråk i naturlig bruk. Derfor ser vi foreldre at det å beholde en god skole ikke bare er viktig for våre barn som går der daglig, men kanskje vel så viktig for de barna som bare benytter skoletilbudet i perioder.